

крие въ себе си възможноститѣ на цѣлата вселена. За този човѣкъ се казва, че е малка вселена.

Сега, като сте дошли на земята, вие трѣбва да имате правилни разбирания за живота, а не разбиранията на мравкитѣ, на паяцитѣ, на вълцитѣ, на тигритѣ, на слоноветѣ. Вие не трѣбва да имате разбиранятията на обикновенитѣ хора, нито на обикновенитѣ философи и учени. Веднѣкъ сте дошли на земята, вие трѣбва да имате разбиранятията на човѣка, който върши волята Божия. Силата на човѣка седи въ изпълнение волята на Бога. Законътъ на любовта е законъ на служене. Дето е любовта, тамъ е служенето. Служенето е едновременно вѫтрешенъ и външенъ процесъ. Първиятъ законъ въ свѣта е служене на Бога, а вториятъ законъ—служене на ближния. Външниятъ изразъ въ служенето на Бога се изразява въ правилнитѣ отношения на човѣка къмъ хора, растения и животни, чрезъ които Богъ се проявява. Ако отсѣче едно такова дѣрво, човѣкъ може да плати съ живота си. Има случаи, когато човѣкъ може да отсѣче и сто дѣрвета, безъ да му се случи нѣкакво зло. Какво показва това? Това показва, че той е спазилъ известни закони, които го освобождаватъ отъ всѣкаква отговорност. Статистиката показва, че досега нито единъ кюмюрджия, нито единъ воденичаръ не сѫ могли да се издигнатъ. Въ края на краишата тѣ сѫ фалирали. Ще кажете, че меленето на житото е необходимо.—Не, това е най-несолучливиятъ опитъ, който човѣчеството е могло нѣкога да направи. Въ Божествената книга не сѫществува законъ, споредъ който житото трѣбва да се мели на брашно. Когато житото се мели на брашно, хранителнитѣ му вещества излятяватъ навънъ, а оставатъ слабохранителнитѣ, които човѣкъ използува. Днесъ ще се мели житото, следъ два-три месеца ще се яде, и човѣкъ ще мисли, че много нѣщо е придобилъ. Това е залъгане. Ще кажете, че тази работа е наредена отъ Господа. Ако, действително, сегашниятъ порядъкъ на нѣщата е нареденъ отъ Господа, защо хората роптаятъ? Ако човѣкъ приеме, че законитѣ на една дѣржава сѫ отъ Господа, той трѣбва да бѫде примиренъ съ всичко. Ако сиромашията и богатството сѫ отъ Бога, човѣкъ трѣбва да е доволенъ и отъ едното, и отъ другото. Ако приемемъ, че всичко е отъ Бога, а въпрѣки това роптаемъ, тогава